

Πάσχα των Ορθοδόξων

Εγκαίνια του ναού των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων

Ο Πατριάρχης Κύριλλος στα εγκαίνια του καθεδρικού των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων

Ρωσική Ορθοδοξία και στρατιωτική ισχύς

Ο ναός των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων

στη βουλγαρική. Πόλεμος ομοθρήσκων σε ορθόδοξη πασχάλια περίοδο, όπου η κατάλυση των ημερών του πάθους, που ακολουθεί το αναστάσιμο μήνυμα, ωχριά προ των εικόνων φρίκης και καταστροφής: «Θεριά οι ανθρωπί, δεν μπορούν το φως να το σηκώσουν! Δεν είν' αλήθεια πιο χρυσή σαν την αλήθεια της σιωπής! Χίλιες φορές να γεννηθείς, τόσες θα σε σταυρώσουν».

«Οι δεσμοί ανάμεσα στις Αρχές, στον στρατό και στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας είναι πολύ στενοί» σημείωνε ο Ιωσήφ Ροηλίδης (βλ. και «Σελίδες πολιτισμού», «Σχέσεις Εκκλησίας - Κράτους», Ιούλιος 2019).

Οι Ορθόδοξοι ιερείς στη Ρωσία ευλογούν όχι μόνο τους στρατιώτες, αλλά και τους διηπειρωτικούς πυραύλους και τα πυρηνικά υποβρύχια.

Το μεγάλο σχέδιο του Ρώσου προέδρου Βλαντιμίρ Πούτιν είναι να δημιουργήσει μια ισχυρή ταυτότητα για το έθνος και τον λαό, που να στηρίζεται στην Ιστορία και στις ρωσικές αξίες. Οι αξίες αυτές συμπεριλαμβάνουν φυσικά την Ορθοδοξία. Ο Πούτιν έχει μάλιστα περιγράψει την Ορθοδοξία και τα πυρηνικά όπλα ως τους δύο κύριους πυλώνες της εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας της Ρωσίας.

Το ιδεώδες της Ορθόδοξης Εκκλησίας είναι η ορθόδοξη πολιτεία, ο ηγεμόνας

της οποίας λαμβάνει την εξουσία του από τον Θεό, πράττει το θέλημα του Θεού και έτσι υπηρετεί τον λαό. Οι στόχοι του Πούτιν και της ηγεσίας της Εκκλησίας ταυτίζονται. Τόσο πολύ, ώστε η Ορθόδοξη Εκκλησία αποτελεί έναν ισχυρό σύμμαχο του ρωσικού στρατού, με τους ιερείς να ευλογούν τα πυρηνικά όπλα.

Σε πρόσφατο άρθρο, το περιοδικό «Religion News Service» μιλά για την παρέλαση την Ημέρα της Νίκης του 2018. Πριν ξεκινήσει η παρέλαση, τα οχήματα που έφεραν πυρηνικούς πυραύλους μεγάλης εμβέλειας πλησίασαν τη Μόσχα. Δύο Ορθόδοξοι ιερείς ανέβηκαν πάνω σ' ένα από αυτά και το ράντισαν με αγιασμό, διαβάζοντας ταυτόχρονα την ευλογία πάνω από τα βολιτσικά βλήματα Topol και Yars/Topol-M. Το ωφέλιμο φορτίο του Topol είναι μια πυρηνική βόμβα 550 ΚΤ. Μπορεί να υπάρχουν τρεις βόμβες σε κάθε πύραυλο. Να υπενθυμίσουμε ότι η βόμβα που κατέστρεψε τη Χιροσίμα ήταν 13 κιλοτόνων. Ορθόδοξοι ιερείς ευλογούν επίσης τα αντιαεροπορικά πυραυλικά συστήματα S-400.

Οι Ορθόδοξες Εκκλησίες σε όλο τον κόσμο έχουν καταδικάσει ευρέως όλα τα όπλα μαζικής καταστροφής. Ο Πατριάρχης Κύριλλος έχει μέχρι στιγμής διαφορετική άποψη για τα ρωσικά όπλα. Σύμφωνα με τον ίδιο, χρειάζονται για να προστατεύ-

ουν την κυριαρχία της Ρωσίας και να αποτρέψουν τον Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο».

«Οι ομόδοξοι εισβολείς της Ουκρανίας, ενός κυρίαρχου και ανεξαρτήτου κράτους, μοιάζουν να επιδιώκουν την απόλυτη ταπείνωση του υπερηφάνου, πιστού και αδελφού τους ουκρανικού λαού, ο οποίος αγωνίζεται ηρωικά και θυσιαστικά για την ελευθερία του» τόνισε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος στην ομιλία του κατά τη Β' Κυριακή των Νηστειών. «Ταυτόχρονα, όμως, εκείνοι που επέλεξαν τον δρόμο του πολέμου οδηγούν και δικούς τους νέους στον όλεθρο. Αρκετές χιλιάδες Ρώσων στρατιωτών έχουν χάσει τη ζωή τους» συμπλήρωσε.

Ο κ. Βαρθολομαίος κατά τη διάρκεια της επίσημης επίσκεψής του στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, σε ομιλία του, είχε τονίσει την «αγνώμονα συμπεριφορά της Ρωσικής Εκκλησίας απέναντι στο Οικουμενικό Πατριαρχείο» και σχετικά με την εκχώρηση Αυτοκεφαλίας στην Εκκλησία της Ουκρανίας δήλωσε πως «επιθύμησαν οι Ουκρανοί αδελφοί μας να έχουν τη δική τους Εκκλησία και να μην υπάγονται στη Μόσχα, να μην καταδυναστεύονται από τη Μόσχα. Το κάναμε με αίσθημα ευθύνης έναντι της Ιστορίας και έναντι της Ουκρανίας και των κατοίκων της. Θύμωσαν και έκοψαν την κοινωνία με το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Εβγαλαν το όνομα από τα δίπτυχα και δεν με μνημονεύουν. Ο πρώτος θρόνος της Ορθοδοξίας, όπως ξέρετε, τα τελευταία χρόνια δοκιμάζεται από μια αγνώμονα συμπεριφορά της Εκκλησίας της Ρωσίας προς τη μητέρα της εκκλησία. Είμαστε η μητέρα εκκλησία, διότι εμείς τους δώσαμε τον χριστιανισμό, εμείς τους δώσαμε τα φώτα, εμείς τους δώσαμε το κυριλλικό αλφάβη-

το, διά του οποίου θελήσαμε να τους βοηθήσουμε να καλλιεργήσουν τον πολιτισμό τους, την ταυτότητά τους, και αυτοί, όπως λέμε στην εκκλησιαστική γλώσσα, εκκίνησαν την πτέρναν κατά του ευεργέτου. Θύμωσαν μαζί μας, διότι κάναμε Αυτοκέφαλη την Εκκλησία της Ουκρανίας» (Οκτώβριος 2021).

Τη Μόσχα επιχειρεί να αναδείξει «Τρίτη Ρώμη», διάδοχο της Κωνσταντινούπολης και του Οικουμενικού Θρόνου της Ορθοδοξίας, η Ρωσία με συνεχείς «οικονομικές διευκολύνσεις», παροχές και εισπηδήσεις σε ομόθρησες Εκκλησίες, όπως εκείνη στο πρεσβυγενές Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, με τη δημιουργία εξουσίας, που δημιουργεί ορατό σχίσμα στην Ορθοδοξία.

Ενδοεκκλησιαστικές έριδες για την «ενότητα της Ορθοδοξίας» και πόλεμοι ομοδόξων, εμφύλιες διαμάχες, εικόνες φρίκης και καταστροφής και ολέθρου, κρίσεις λοιμικής και οικονομικής πέσσης και αδιέξοδα, παράλληλα με εγκαίνια εντυπωσιακού ναού ενόπλων δυνάμεων και ευλογίες οπλικών συστημάτων καταστροφής και φόνου, ενώ «δάφναι και μυρσίναι και νάκινθοι και ρόδα» δοξάζουν την Εγερση και ενώ οι λαοί αναζητούν την ελπίδα του θαύματος με «ανημμένες λαμπάδας» και με ωδές και με ύμνους. «Κι έγειρε Εκείνος το άχραντο κεφάλι και ξεψύχησε/ στο μαύρο το κορμί μου απάνου/ άστρα γινήκαν τα καρφιά του μαρτυρίου του, αστράψαν/ κι από τα χιόνια πιο λευκά τα αιώνια του Λιβάνου/ στα πόδια μου άγγελοι οι Καιροί, γύρω μου σκλάβες οι Ωρες/ γονάτισα στον ίσσιο μου τους δυνατούς του κόσμου» (Κ. Παλαμάς).

«Πάντα τη Αναστάσει», ανάμεσα σε πυραύλους και οπλικά συστήματα, βολιτσικά βλήματα, ισοροπίες και σφαίρες πνευματικής και πολιτικής επιρροής, ενώ «νυν το έαρ ανέτειλε, νυν η χάρις εξήντησεν, νυν το Ευαγγέλιον επεκρατήσεν» η γαρ σταγόν η εκβλύσασα, εκ της Παναχράντου σου, και ζωοποιού πλευράς, τα της κτίσεως πέρατα, πάντα ήρδευσε» και «εβλάστησαν δάφναι και μυρσίναι και νάκινθοι και ρόδα» και κάλυψαν αρμονικά με άπειρα χρώματα και οσμές και αρώματα «τη γη της πατρίδας μου, τη γη την ελληνική, που χαρίζει αδιάκοπα την ωραιότερη εφήμερη άνοιξη στον κόσμο».

Ο Μυστράς, «παρ' όλη τη φθοροποιό δύναμη του χρόνου και των ιστορικών περιπετειών, η βυζαντινή καστροπολιτεία της Σπάρτης, στα ερείπια της οποίας δι ακρίνει ο επισκέπτης τις αναλαμπές του κλέους μας αυτοκρατορίας που μεταλαμβάνει μια πίστη και έναν πολιτισμό σε όμορους λαούς και μετακένωσε ανθρωπιστικές ιδέες και στοχασμούς στη Δύση, χαρίζει στον επισκέπτη αν βρεθή -ιδίως άνοιξη εδώ- μιαν αξέχαστη εμπειρία, καθώς αναδεδούνται οι ασημοπράσινες αιωνόβιες ελμές και σε μεθούν οι ευωδιές που ανεβαίνουν από τους πορτοκαλανθούς, ενώ τα πολύχρωμα άνθη ντύνουν τις πλαγιές του λόφου και ζωντανεύουν τα ερείπια» έγραφε ο Νίκος Ζίας. Στους περιώνυμους ναούς του Μυστρά, όπου «αδιαίτερα τα τοπία της "Βαϊοφόρου", της Παντάνασσας, στη δυτική κεραία, καθώς και της "Εγέρσεως του Λαζάρου", στη δυτική καμάρα του ναού», επισημαίνει ο Δημήτριος Δ. Τριανταφυλλόπουλος, «αναδίδουν αναγέννηση, αλλά ταυτόχρονα είναι η απεικόνιση ενός κόσμου που χάνεται, έχουν τη μελαγχολία του αποχαιρετισμού ενός κόσμου που σβήνει».

«Οι ομόδοξοι εισβολείς της Ουκρανίας, ενός κυρίαρχου και ανεξαρτήτου κράτους, μοιάζουν να επιδιώκουν την απόλυτη ταπείνωση του υπερηφάνου, πιστού και αδελφού τους ουκρανικού λαού, ο οποίος αγωνίζεται ηρωικά και θυσιαστικά για την ελευθερία του» τόνισε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος